

SOCIETAT CATALANA DE BIOLOGIA
FILIAL DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

Carrer del Carme, 47
08001 Barcelona

Núm. 235

Novembre 2011

QUÈ CAL SABER?

L'ESTÀNDARD

El terme català **estàndard** prové de l'anglès *standard*, mot d'etimologia incerta, tot i que segurament ve de la llengua dels antics francs. Com a substantiu, significa 'tipus, model, norma' i 'nivell mitjà, qualitat mitjana'. Com a adjectiu, vol dir 'que s'ajusta a un tipus, model, norma, determinat'. Diem, per exemple, **un estàndard internacional** o **un comportament estàndard**. En l'ús d'aquesta paraula es donen tres errors comuns que expliquem tot seguit.

En primer lloc, s'ha de tenir present que és una paraula plenament normalitzada en català; així, doncs, s'ha de compondre d'acord amb l'ortografia catalana (amb accent obert a la *a* i amb *e-* inicial) i en lletra rodona. Per tant, escrivim **català estàndard**, i no *català standard*.

En segon lloc, de vegades hi ha vacil·lació a l'hora d'escriure la *d* final, la qual sempre ha d'aparèixer (*estàndar* no és correcta), i també en els derivats, com **estandarditzar** i **estandardització** (no *estandaritzar* ni *estandarització*).

Finalment, el darrer aspecte que cal tenir en compte és el nombre gramatical d'aquest terme. Si es fa servir com a nom, és variable en nombre i forma el plural en *-s* (*estàndards*), però si s'utilitza com a adjectiu, és invariable i, encara que el nom que complementa estigui en plural, s'ha d'escriure sense flexionar. Així, doncs, escrivim **estàndard de vida**, **estàndards de vida**, però **implementació estàndard**, **implementacions estàndard**.

web de QUÈ CAL SABER?
<http://scb.iec.cat/saber.htm>